

Les hores de l'amor

Hores vesprals que sab velar la lluna,
 silenci encantador de l'encontrada,
 feliç content de vida enamorada,
 dolçament embriagada de fortuna.
 Grat esperar constant entre la bruna
 a la dona d'ensomni desitjada,
 dessota la finestra, mal tancada,
 que obrirà, recatada i oportuna.
 Il·lusions, afanys, desitjos de poeta,
 el mot d'amor que di una llengua puga;
 verbotejos febrils....

La despedida
 inacabable, i la promesa feta
 de retornar demà, mentres s'aixuga
 dels ulls una rosada beneïda!

MARIAN VILAMAR.